

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

13 octombrie 2022*

„Trimitere preliminară – Fonduri structurale – Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) – Fondul de coeziune – Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 – Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 – Finanțare de către Uniunea Europeană – Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 – Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Acord de grant – Fonduri plătite beneficiarului într-un cont al unei bănci în faliment – Reglementare națională care nu exclude aceste fonduri de la masa credală a acestei bănci”

În cauza C-698/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia), prin decizia din 22 septembrie 2020, primită de Curte la 21 decembrie 2020, în procedura

Gmina Wieliszew

împotriva

Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej,

cu participarea:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul P. G. Xuereb, președinte de cameră, domnul A. Arabadjiev (raportor), președintele Camerei întâi, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a șasea, și doamna I. Ziemele, judecător,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: polona.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Rzecznik Praw Obywatelskich, de M. Taborowski;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de I. Barcew și J. Hradil, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 punctul 5, a articolelor 3 și 4, a articolului 57 alineatul (1) și a articolelor 70 și 80 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO 2006, L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 423/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 (JO 2012, L 133, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1083/2006”), precum și a articolului 2 punctul 15, a articolului 37 alineatul (1), a articolului 66, a articolului 67 alineatul (1), a articolului 74 alineatul (1) și a articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 (JO 2013, L 347, p. 320).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Gmina Wieliszew (comuna Wieliszew, Polonia, denumită în continuare „comuna”), pe de o parte, și Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiesła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej (lichidatorul băncii cooperative a artizanatului și a agriculturii), pe de altă parte, în legătură cu excluderea sumei de 2 439 814 zloți polonezi (PLN) (aproximativ 500 000 de euro), pe care comuna îi depusese într-un cont al acestei bănci, din masa credală a acesteia din urmă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Protocolul

- 3 Potrivit articolului 1 a treia teză din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (denumit în continuare „protocolul”), „[p]atrimoniul și activele Uniunii [Europene] nu pot face obiectul niciunei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție [a Uniunii Europene]”.

Regulamentul (CE) nr. 1698/2005

- 4 Articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101) definea noțiunea de „cheltuială publică” ca fiind „orice contribuție publică la finanțarea operațiunilor care provine din bugetul de stat, al colectivităților teritoriale sau al Comunităților Europene și orice cheltuială similară. Orice contribuție la finanțarea operațiunilor care provine din bugetul unor organisme de drept public sau al unor asociații formate din una sau mai multe colectivități teritoriale sau organisme de drept public în sensul Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii [(JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116)] este considerată contribuție publică”.
- 5 Articolul 3 din acest regulament prevedea:
„FEADR contribuie la promovarea unei dezvoltări rurale durabile în întreaga Comunitate, venind în completarea politicilor de piață și de susținere a veniturilor aplicate în cadrul politicii agricole comune, al politicii de coeziune și al politicii comune în domeniul pescuitului.”
- 6 Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul menționat prevedea:
„Sprijinul în favoarea dezvoltării rurale contribuie la realizarea următoarelor obiective:
(a) ameliorarea competitivității agriculturii și silviculturii prin sprijinirea restructurării, dezvoltării și inovației;
(b) ameliorarea mediului și a spațiului rural prin sprijinirea gestionării terenurilor;
(c) ameliorarea calității vieții în mediul rural și promovarea diversificării activităților economice.”
- 7 Articolul 15 alineatul (1) din același regulament prevedea:
„FEADR intervine în statele membre în cadrul unor programe de dezvoltare rurală. Aceste programe pun în aplicare o strategie de dezvoltare rurală prin intermediul unei serii de măsuri grupate în conformitate cu axele definite la titlul IV. Această strategie se realizează făcând apel la FEADR.

Fiecare program de dezvoltare rurală acoperă o perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013.”

8 Articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 avea următorul cuprins:

„Fără a aduce atingere normelor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în sensul articolelor 43-49 [CE], statul membru se asigură că contribuția FEADR nu rămâne blocată într-o operațiune de investiții cofinanțată decât în cazul în care această operațiune nu suferă, în termen de cinci ani de la data deciziei de finanțare de către autoritatea de gestionare, nicio modificare importantă:

- (a) care îi afectează natura sau condițiile de punere în aplicare sau creează un avantaj nejustificat unei întreprinderi sau unei colectivități publice;
- (b) care rezultă fie dintr-o modificare a naturii proprietății unei infrastructuri, fie din încetarea sau delocalizarea unei activități productive.”

Regulamentul nr. 1083/2006

9 Potrivit articolului 1 primul paragraf, Regulamentul nr. 1083/2006 „stabilește normele generale de reglementare a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), a Fondului social european (FSE) (denumite în continuare «fonduri structurale»), precum și a Fondului de coeziune”.

10 Articolul 2 punctul 5 din acest regulament preciza:

„În sensul prezentului regulament, următoarele noțiuni au înțelesul acordat prin prezentul:

[...]

5. «cheltuială publică» înseamnă orice participare publică la finanțarea unor operațiuni, provenită din bugetul statului, al autorităților regionale sau locale, din bugetul general al Comunităților Europene privind fondurile structurale și Fondul de coeziune și orice altă cheltuială similară. Orice participare la finanțarea unor operațiuni, provenind din bugetul organismelor de drept public sau al asociațiilor formate de una sau mai multe autorități regionale sau locale [...] este considerată cheltuială similară”.

11 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Obiective”, prevedea:

„(1) Măsura luată de Comunitate în temeiul articolului 158 [CE] urmărește consolidarea coeziunii economice și sociale a Uniunii Europene extinse în scopul promovării unei dezvoltări armonioase, echilibrate și durabile a Comunității. Această măsură se aplică cu ajutorul fondurilor, al Băncii Europene de Investiții (BEI) și al altor instrumente financiare existente. Măsura urmărește reducerea disparităților economice, sociale și teritoriale care s-au creat în special în țările și regiunile cu întârzieri de dezvoltare și în legătură cu restructurarea economică și socială și îmbătrânirea populației.

Măsura în temeiul fondurilor integrează, la nivel național și regional, prioritățile Comunității în favoarea dezvoltării durabile prin consolidarea creșterii economice, a concurenței, a ocupării forței de muncă și a asimilării sociale, precum și prin protecția și ameliorarea calității mediului.

(2) În această perspectivă, FEDR, FSE, Fondul de coeziune, BEI și celelalte instrumente financiare existente ale Comunității contribuie, fiecare în mod adecvat, la realizarea următoarelor trei obiective:

- (a) obiectivul de convergență, care urmărește accelerarea convergenței statelor membre și a regiunilor celor mai puțin dezvoltate prin îmbunătățirea condițiilor de creștere economică și de ocupare a forței de muncă prin sporirea și îmbunătățirea calității investițiilor în capitalul fizic și uman, dezvoltarea inovației și a societății cunoașterii, adaptabilitatea la schimbările economice și sociale, protecția și ameliorarea calității mediului, precum și a eficienței administrative. Acest obiectiv constituie prioritatea [fondurilor structurale și a Fondului de coeziune];
- (b) obiectivul de concurență regională și ocuparea forței de muncă, care urmărește, în afara regiunilor celor mai puțin dezvoltate, consolidarea concurenței și a atractivității regiunilor, precum și a ocupării forței de muncă, anticipând schimbările economice și sociale, inclusiv a celor legate de deschiderea comercială, prin sporirea și îmbunătățirea calității investițiilor în capitalul uman, inovația și promovarea societății cunoașterii, spiritul întreprinzător, protecția și ameliorarea mediului, îmbunătățirea accesibilității, adaptabilitatea lucrătorilor și a întreprinderilor, precum și dezvoltarea piețelor de muncă inclusive;
- (c) obiectivul de cooperare teritorială europeană, care urmărește consolidarea cooperării la nivel transfrontalier prin inițiative comune locale și regionale, consolidarea cooperării transnaționale prin măsuri favorabile dezvoltării teritoriale integrate legate de prioritățile Comunității și consolidarea cooperării interregionale și a schimbului de experiență la nivelul teritorial adecvat.

(3) În temeiul celor trei obiective menționate la alineatul (2), intervenția din fonduri, în funcție de natura acestora, ține seama, pe de o parte, de particularitățile economice și sociale și, pe de altă parte, de particularitățile teritoriale. Aceasta susține, în mod adecvat, dezvoltarea urbană durabilă, în special în cadrul dezvoltării regionale și al revitalizării zonelor rurale și a zonelor dependente de pescuit prin intermediul diversificării economice. Aceasta susține, de asemenea, zonele afectate de probleme geografice sau naturale care agravează problemele de dezvoltare, mai ales în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) [CE], zonele septentrionale cu densitate foarte scăzută a populației, anumite insule și anumite state membre insulare și zonele de munte.”

12 Articolul 4 din același regulament, intitulat „Instrumente și misiuni”, prevede la alineatul (1):

„Fondurile contribuie, fiecare în conformitate cu dispozițiile specifice care le reglementează, la realizarea celor trei obiective menționate la articolul 3 alineatul (2), după cum urmează:

- (a) obiectivul de convergență: FEDR, FSE și Fondul de coeziune;
- (b) obiectivul de competitivitate regională și ocuparea forței de muncă: FEDR și FSE și
- (c) obiectivul de cooperare teritorială europeană: FEDR.”

13 În temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1083/2006, bugetul Uniunii Europene alocat fondurilor este executat în cadrul gestiunii partajate între statele membre și Comisia Europeană.

14 Articolul 57 alineatul (1) primul paragraf din acest regulament prevedea:

„Statul membru sau autoritatea de gestionare se asigură că o operațiune care cuprinde investiții în infrastructură sau investiții productive beneficiază în continuare de contribuția fondurilor doar dacă aceasta nu suferă, în decurs de cinci ani de la data finalizării, o modificare importantă cauzată de o schimbare în natura proprietății unui element de infrastructură sau de încetarea unei activități de producție și care afectează natura sau condițiile de punere în aplicare a operațiunii sau oferă unei firme sau unui organism public un avantaj necuvenit.”

15 Articolul 70 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat avea următorul cuprins:

„(1) Statele membre își asumă responsabilitatea gestionării și controlului programelor operaționale, în special prin următoarele măsuri:

(a) se asigură că sistemele de gestionare și de control al programelor operaționale sunt stabilite în conformitate cu articolele 58-62 și că funcționează eficient;

(b) previn, detectează și corectează neregularitățile și recuperează sumele plătite în mod necorespunzător, însoțite, după caz, de dobânzile de întârziere. Aceștia le notifică Comisiei și informează Comisia cu privire la evoluția procedurilor administrative și legale.

(2) În cazul în care sumele plătite în mod necuvenit unui beneficiar nu pot fi recuperate, statul membru este responsabil pentru rambursarea sumelor pierdute în bugetul general al Uniunii Europene, în cazul în care se stabilește că pierderea rezultă din vina sau neglijența proprie.”

16 Articolul 80 din același regulament prevedea:

„Statele membre se asigură că organismele însărcinate cu efectuarea plăților se asigură că beneficiarii primesc suma totală a participării publice în cele mai scurte termene și integral. Nu se procedează la niciun fel de deducere sau reținere și nici la vreun fel de taxă specifică sau cu efect echivalent care ar reduce sumele datorate beneficiarilor.”

Regulamentul nr. 1303/2013

17 Potrivit articolului 152 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1303/2013:

„(1) Prezentul regulament nu afectează nici continuarea, nici modificarea, inclusiv anularea integrală sau parțială, a asistenței aprobate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 sau cu alte dispoziții legislative aplicabile acestei asistențe la 31 decembrie 2013. Regulamentul respectiv sau o astfel de legislație aplicabilă continuă să se aplice în mod corespunzător după 31 decembrie 2013 asistenței sau operațiunilor în cauză până la finalizarea lor. În sensul prezentului alineat, asistența include programele operaționale și programele majore.

(2) Cererile de asistență care sunt prezentate sau aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului rămân valabile.”

18 Articolul 153 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1303/2013 prevede:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 152, Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014.”

Regulamentul (UE) nr. 1305/2013

- 19 Articolul 88 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului nr. 1698/2005 (JO 2013, L 347, p. 487) prevede că acest din urmă regulament continuă să se aplice operațiunilor implementate pe baza programelor aprobate de Comisie în temeiul acestuia înainte de 1 ianuarie 2014.

Regulamentul (UE) nr. 1306/2013

- 20 Potrivit articolului 11 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549, rectificare în JO 2016, L 130, p. 13):

„În absența unor dispoziții contrare în dreptul Uniunii, plățile legate de finanțarea prevăzută în prezentul regulament sunt achitate integral către beneficiari.”

- 21 Articolul 34 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1306/2013 prevede.

„(1) Creditele necesare pentru finanțarea cheltuielilor menționate la articolul 5 sunt puse la dispoziția statelor membre sub forma prefinanțării, a plăților intermediare și a plății unui sold, conform descrierii din prezenta secțiune.

(2) Totalul combinat al prefinanțării și al plăților intermediare nu depășește 95 % din contribuția FEADR pentru fiecare program de dezvoltare rurală.

[...]

- 22 Potrivit articolului 35 alineatul (1) din acest regulament, „[î]n urma deciziei de aprobare a programului de dezvoltare rurală, Comisia plătește statului membru un quantum inițial de prefinanțare pentru întreaga perioadă de programare”. În temeiul articolului 36 alineatul (2) din regulamentul menționat, Comisia efectuează plăți intermediare cu scopul de a rambursa cheltuielile efectuate de agențiile de plăți acreditate pentru punerea în aplicare a programelor. În ceea ce privește plata soldului, articolul 37 alineatele (1) și (2) din același regulament precizează că aceasta este efectuată de Comisie după primirea ultimului raport intermediar anual privind punerea în aplicare a unui program de dezvoltare rurală. Articolul 37 alineatul (2) prevede că această plată intervine cel mai târziu la șase luni de la primirea de către Comisie a informațiilor și documentelor prevăzute la respectivul articol 37 alineatul (1) și de la închiderea ultimului cont anual.

- 23 Articolul 54 din Regulamentul nr. 1306/2013 prevede:

„(1) Pentru orice plată necuvenită în urma unei nereguli sau a unei neglijențe, statele membre solicită recuperarea de la beneficiar în termen de 18 luni după ce un raport de control sau un document similar care semnalează apariția unei astfel de nereguli a fost aprobat și, după caz, primit de agenția de plăți sau de organismul responsabil de recuperare. Cuantumul corespunzător sunt înregistrate în momentul prezentării cererii de recuperare în registrul debitorilor al agenției de plăți.

(2) Dacă recuperarea nu s-a produs în termen de patru ani de la data solicitării de recuperare sau în termen de opt ani de la inițierea unei acțiuni într-o instanță națională, 50 % din consecințele financiare ale nerecuperării sunt suportate de statele membre în cauză, iar 50 % de la bugetul Uniunii, fără a se aduce atingere cerinței ca statul membru în cauză să continue în mod obligatoriu procedurile de recuperare în conformitate cu articolul 58.

În cazul în care, în contextul procedurii de recuperare, se constată, printr-un instrument administrativ sau juridic cu caracter definitiv, absența oricărei nereguli, statul membru în cauză declară drept cheltuială în cadrul Fondurilor sarcina financiară ce îi revine în temeiul primului paragraf.

Cu toate acestea, în cazul în care, din motive care nu pot fi atribuite statului membru în cauză, recuperarea nu poate avea loc în termenul precizat la primul paragraf, iar cuantumul care trebuie recuperat depășește 1 milion de euro, Comisia poate, la cererea statului membru, să extindă termenul cu o perioadă de cel mult jumătate din durata inițială.

(3) Pe baza unor motive justificate corespunzător, statele membre pot decide să nu continue procedurile de recuperare. O decizie în acest sens poate fi luată numai în următoarele situații:

- (a) în cazul în care costurile deja efectuate și cele estimate a fi efectuate depășesc valoarea care trebuie recuperată, această condiție este considerată a fi fost îndeplinită dacă:
  - (i) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăți individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, nu depășește 100 EUR sau
  - (ii) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăți individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, se situează între 100 EUR și 150 EUR, iar statul membru vizat aplică un prag egal sau mai înalt decât cuantumul care trebuie recuperat în conformitate cu dreptul intern pentru neplata datoriilor naționale.
- (b) în cazul în care recuperarea se dovedește imposibilă din cauza insolvenței, înregistrată și recunoscută prin dreptul intern, a debitorului sau a persoanelor juridic responsabile pentru neregulă.

În cazul în care decizia menționată la primul paragraf al prezentului alineat este luată înainte ca suma restantă să facă obiectul normelor menționate la alineatul (2), consecința financiară a nerecuperării este suportată de la bugetul Uniunii.

(4) Statele membre introduc în conturile anuale trimise Comisiei în temeiul articolului 102 alineatul (1) litera (c) punctul (iv) sumele ce vor fi suportate de statele membre în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Comisia controlează dacă s-a făcut acest lucru și efectuează orice ajustare necesară ca urmare a adoptării actului de punere în aplicare menționat la articolul 51.

(5) Cu condiția respectării procedurii stabilite la articolul 52 alineatul (3), Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să excludă de la finanțarea din partea Uniunii sumele imputate bugetului Uniunii, în următoarele cazuri:

- (a) dacă statul membru nu a respectat termenele menționate la alineatul (1);

- (b) dacă consideră că decizia de a nu continua procedurile de recuperare luată de un stat membru în temeiul alineatului (3) nu este justificată;
- (c) dacă consideră că neregula sau nerecuperarea este rezultatul unei nereguli sau neglijențe imputabile autorităților administrative sau altui organism oficial al statului membru.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).”

24 Articolul 56 din acest regulament are următorul cuprins:

„Atunci când, în cadrul operațiunilor sau programelor de dezvoltare rurală, sunt depistate nereguli sau neglijențe, statele membre fac ajustări financiare prin anularea totală sau parțială a respectivei finanțări din partea Uniunii. Statele membre țin cont de natura și gravitatea neregulilor detectate, precum și de nivelul pierderii financiare pentru FEADR.

Cuantumurile finanțării din partea Uniunii în cadrul FEADR care sunt anulate și cele recuperate, precum și dobânda aferentă se realocă programelor în cauză. Totuși, fondurile Uniunii anulate sau recuperate pot fi reutilizate de statele membre numai pentru o operațiune din cadrul aceluiași program de dezvoltare rurală și cu condiția ca fondurile să nu fie realocate operațiunilor care au făcut obiectul unei ajustări financiare. După încheierea unui program de dezvoltare rurală, statul membru rambursează cuantumurile recuperate la bugetul Uniunii.”

25 Articolul 58 alineatul (1) litera (e) din regulamentul menționat enunță:

„În cadrul PAC, statele membre adoptă toate actele cu putere de lege și actele administrative și iau orice altă măsură necesară pentru a asigura protecția eficace a intereselor financiare ale Uniunii și în special pentru:

[...]

(e) a recupera plățile necuvenite, plus dobânzile aferente, și a iniția proceduri judiciare în acest scop, dacă este nevoie.”

Dreptul polonez

26 Potrivit articolului 61 din ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Legea privind dreptul falimentului) din 28 februarie 2003 (Dz. U. din 2020, nr. 60, poziția 1228, denumită în continuare „u.p.u.”):

„De la data declarării falimentului, patrimoniul persoanei aflate în faliment devine masa credală, care servește la îndestularea creditorilor săi.”

27 Conform articolului 63 alineatul 1 din u.p.u., nu intră în masa credală orice bun exclus de la executarea silită în temeiul dispozițiilor ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Legea privind Codul de procedură civilă) din 17 noiembrie 1964 (Dz. U. din 2020, poziția 1575, în continuare „Codul de procedură civilă”).

28 Articolul 70 din u.p.u. prevede:

„Bunurile care nu aparțin patrimoniului persoanei aflate în faliment sunt excluse din masa credală.”

29 Articolul 831 alineatul 1 punctul 2a din Codul de procedură civilă prevede:

„Nu pot face obiectul unei executări silite:

[...]

2a) fondurile provenite din programe finanțate cu participarea fondurilor menționate la articolul 5 alineatul 1 punctele 2 și 3 din ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Legea finanțelor publice) din 27 august 2009 (Dz. U. din 2019, poziția 869, cu modificările ulterioare), plătite sub formă de avansuri, cu excepția cazului în care creanța care face obiectul măsurii de executare își are originea în punerea în aplicare a proiectului căruia îi erau destinate aceste fonduri.”

30 Articolul 5 alineatul 1 punctele 2, 2a și 3 din Legea privind finanțele publice prevede:

„Sunt considerate fonduri publice:

[...]

2) fondurile care provin din bugetul Uniunii Europene și fondurile nerambursabile plătite în temeiul unui ajutor acordat de statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS);

2a) fondurile prevăzute la articolul 3b din ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Legea privind principiile care reglementează politica de dezvoltare) din 6 decembrie 2006 (Dz. U. din 2018, pozițiile 1307 și 1669);

3) fondurile nerambursabile din surse străine, altele decât cele menționate la punctul 2.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

31 Din decizia de trimitere reiese că comuna a beneficiat, în temeiul a trei acorduri de grant (denumite în continuare, împreună, „acordurile de grant”) pe care le încheiase cu autoritățile naționale competente, de fonduri primite de aceste autorități în vederea realizării de proiecte cofinanțate de bugetul Uniunii.

32 Primul acord de grant a fost încheiat la 26 mai 2014 pentru a finanța un proiect în cadrul programului operațional „Economie inovatoare”, pentru perioada 2007-2013, realizat cu sprijinul FEDR. Costul total eligibil al acestui proiect se ridică la 1 014 473 PLN (aproximativ 210 000 EUR) și putea fi cofinanțat până la 85 % de bugetul Uniunii. Din acest acord reiese, pe de o parte, că contribuția publică trebuia să fie acordată sub forma unei rambursări a cheltuielilor eligibile efectuate și/sau sub formă de avansuri și, pe de altă parte, că beneficiarul trebuia să asigure punerea în aplicare, precum și perenitatea proiectului menționat în perioada de cinci ani prevăzută la articolul 57 din Regulamentul nr. 1083/2006 și era obligat să ramburseze fondurile în anumite situații, precum cea a unei utilizări abuzive a fondurilor.

33 Al doilea acord de grant, încheiat la 28 august 2014, privea finanțarea unui proiect în temeiul acțiunii „Servicii de bază pentru economia și populația rurală”, în cadrul programului de dezvoltare rurală 2007-2013, susținut de FEADR. Comuna a obținut un ajutor de 2 335 084 PLN

- (aproximativ 480 000 de euro), în limita unui plafon de 50 % din costurile eligibile efectuate în vederea realizării acestui proiect. La fel ca și primul acord, al doilea acord impunea beneficiarului o obligație de rambursare a fondurilor în anumite situații și cuprindea dispoziții menite să asigure perenitatea proiectului menționat.
- 34 Dispoziții similare erau prevăzute de al treilea acord de grant, încheiat la 8 septembrie 2014, care privea finanțarea unui proiect în cadrul programului operațional „Infrastructură și mediu”, pentru perioada 2007-2013, susținut de Fondul de coeziune. Costul total eligibil al acestui proiect se ridică la 5 107 639,40 PLN (aproximativ 1 000 000 EUR). Această sumă trebuia plătită beneficiarului sub formă de avansuri, urmate de plăți intermediare și de o plată finală.
- 35 Toate sumele plătite comunei de autoritățile naționale în temeiul acordurilor de grant au fost depuse în conturi pe care aceasta le deținea la Spółdzielczy Bank Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie (Banca cooperativă a artizanatului și a agriculturii, denumită în continuare „banca”).
- 36 Printr-o ordonanță din 30 decembrie 2015, banca a făcut obiectul unei declarații de faliment.
- 37 Comuna a solicitat judecătorului sindic să excludă sumele pe care le primise în cadrul executării acordurilor de grant din masa credală a băncii, însă acțiunea sa a fost respinsă prin ordonanța din 18 martie 2016. Prin urmare, comuna a introdus o acțiune prin care urmărea obținerea acestei excluderi la Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie (Tribunalul Districtual din orașul Varșovia, Polonia). Această acțiune a fost respinsă prin hotărârea din 8 februarie 2017. Întrucât Sąd Okręgowy w Warszawie (Tribunalul Regional din Varșovia, Polonia) a respins, printr-o hotărâre din 7 februarie 2018, apelul formulat de comună împotriva acestei din urmă hotărâri, ea a formulat recurs la Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia), instanța de trimitere.
- 38 Aceasta din urmă ridică problema situației sumelor vizate la punctul 35 din prezenta hotărâre. În special, ea ridică problema compatibilității cu dreptul Uniunii a unei legislații naționale potrivit căreia asemenea sume, care provin din bugetul Uniunii, nu ar fi excluse din masa credală a băncii la care au fost depuse, întrucât această legislație ar avea ca efect să aducă atingere realizării obiectivelor stabilite de reglementarea Uniunii.
- 39 În această privință, instanța de trimitere arată, în primul rând, că, prin depunerea lor în unul dintre conturile curente ale băncii, sumele vizate la punctul 35 din prezenta hotărâre au devenit proprietatea acesteia și, în acest temei, au intrat în mod legitim în masa credală a băncii respective pentru a îndești creditorii acesteia din urmă.
- 40 Desigur, potrivit Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), din articolul 63 din u.p.u., din articolul 831 alineatul 1 din Codul de procedură civilă, precum și din articolul 5 alineatul 1 punctele 2 și 3 din Legea privind finanțele publice reiese că sumele provenite din fonduri publice, inclusiv cele provenite din bugetul Uniunii, nu pot face obiectul unei proceduri de executare silită. Totuși, aceste dispoziții nu ar fi aplicabile litigiului principal. Astfel, ar fi cert, în doctrina și în jurisprudența poloneză, că excluderea prevăzută de dispozițiile menționate nu se aplică decât în ipoteza în care persoana care a intrat în faliment este beneficiarul fondurilor în cauză. Or, în speță, beneficiarul nu era banca, ci comuna. În consecință, potrivit instanței menționate, pentru a evita indisponibilizarea fondurilor în cauză, comuna ar fi trebuit să le păstreze fără a le depune la bancă, ceea ce nu era însă permis de acordurile de grant.

- 41 În al doilea rând, instanța de trimitere arată că comuna a urmat procedura prevăzută de dreptul polonez, în special la articolul 70 din u.p.u., pentru a obține excluderea din masa credală a unor bunuri care, potrivit acestei autorități locale, nu aparțineau persoanei aflate în faliment. Cu toate acestea, acțiunea formulată de comună în această privință nu a fost admisă pentru motivul că banca devenise proprietară a fondurilor depuse de beneficiar, astfel încât acest articol 70 nu s-ar aplica litigiului principal.
- 42 În aceste condiții, comuna ar face parte dintre creditorii băncii, creanțele sale fiind reprezentate de sumele care i-au fost plătite în temeiul acordurilor de grant. Pentru a încerca să recupereze aceste sume, comuna ar trebui, așadar, să declare la masa credală a băncii creanța pe care o deține asupra sumelor respective. Cu toate acestea, reușita acestei încercări de recuperare nu ar fi nicicum garantată.
- 43 Potrivit Săd Najwyższy (Curtea Supremă), o eventuală imposibilitate de recuperare a sumelor în cauză ar constitui o încălcare a articolelor 57 și 80 din Regulamentul nr. 1083/2006. Astfel, o asemenea imposibilitate nu ar permite atingerea obiectivului urmărit de acordurile de grant, și anume să cofinanțeze și, prin urmare, să facă realizabile proiecte de investiții specifice. Pe de altă parte, neafectarea acestor sume în scopurile prevăzute de aceste acorduri le-ar încălca pe acestea din urmă și ar putea determina obligația beneficiarului sumelor respective de a le rambursa.
- 44 În aceste condiții, Săd Najwyższy (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[Regulamentul nr. 1083/2006], în special articolul 2 punctul 5, articolele 3 și 4, articolul 57 alineatul (1), articolele 70 și 80 și [Regulamentul nr. 1303/2013], în prezent în vigoare, în special articolul 2 punctul 15, articolul 37 alineatul (1), articolul 66, articolul 67 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1) și articolul 89 alineatul (1), trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării din dreptul intern care împiedică entitatea care a obținut fonduri de la bugetul Uniunii Europene să exercite o cale de atac judiciară eficientă pentru a solicita excluderea din masa credală a fondurilor respective, dacă acestea au fost plătite într-un cont bancar deschis la o bancă declarată ulterior în stare de faliment, sau reglementării din dreptul intern care nu exclude fondurile respective din masa credală a băncii aflate în faliment?”

Cu privire la cererea de procedură accelerată

- 45 Instanța de trimitere a solicitat ca prezenta trimitere preliminară să fie judecată potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 105 din Regulamentul de procedură al Curții.
- 46 În susținerea cererii sale, această instanță de trimitere invocă natura procedurii de faliment, obiectivul de a îndestula creditorii cât mai curând posibil și de a închide astfel procedura de faliment a băncii.
- 47 Articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură prevede că, la cererea instanței de trimitere sau, cu titlu excepțional, din oficiu, președintele Curții poate, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt, să decidă judecarea trimiterii preliminare potrivit procedurii accelerate care derogă de la prevederile prezentului regulament.

- 48 În această privință, trebuie amintit că această procedură accelerată constituie un instrument procedural destinat să răspundă unei situații de urgență extraordinară (Hotărârea din 28 aprilie 2022, Phoenix Contact, C-44/21, EU:C:2022:309, punctul 14).
- 49 În speță, prin Decizia din 9 februarie 2021, președintele Curții, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, a respins cererea de judecare a prezentei cauze potrivit procedurii accelerate.
- 50 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, în ceea ce privește obiectivul de a îndestula creditorii cât mai curând posibil și de a închide astfel rapid procedura de faliment în discuție în litigiul principal, că cerința soluționării unui litigiu pendinte în fața Curții în termen scurt nu poate decurge din simplul fapt că instanța de trimitere este ținută să asigure o soluționare rapidă a litigiului (Hotărârea din 28 aprilie 2022, Caruter, C-642/20, EU:C:2022:308, punctul 24).
- 51 Pe de altă parte, în speță, instanța de trimitere s-a limitat să susțină că recurgerea la o procedură accelerată era justificată de „natura” procedurii de faliment, fără a explica în ce măsură această „natură” ar impune, în sine, o examinare a prezentei cauze în termen scurt, în sensul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură. În orice caz, caracterul sensibil din punct de vedere economic sau social al unei cauze, presupunând că acesta este stabilit, nu implică în sine necesitatea unei examinări în acest termen scurt [a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2022, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Asigurare medicală completă), C-247/20, EU:C:2022:177, punctul 45].

Cu privire la întrebarea preliminară

Cu privire la admisibilitate

- 52 Rzecznik Praw Obywatelskich (Ombudsmanul, Polonia) consideră că prezenta cerere de decizie preliminară este inadmisibilă, pentru motivul că organul de trimitere, compus din persoane numite cu încălcarea dreptului național și a dreptului Uniunii, nu poate fi calificat drept „instanță” în sensul articolului 267 TFUE.
- 53 În special, în primul rând, astfel de încălcări ale dreptului național și ale dreptului Uniunii în procedura de numire a persoanelor care compun instanța de trimitere nu ar permite să se considere că acest organ îndeplinește criteriul potrivit căruia o instanță trebuie să fie „constituită prin lege”.
- 54 În al doilea rând, Ombudsmanul arată că aprecierea tuturor circumstanțelor juridice și factuale referitoare la procesul de numire a persoanelor menționate în cuprinsul punctului 52 din prezenta hotărâre nu permite înlăturarea oricărei îndoieli legitime cu privire la independența și la imparțialitatea organului menționat.
- 55 În al treilea rând, Ombudsmanul arată că una dintre persoanele care compun camera Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) care a sesizat Curtea cu prezenta cerere de decizie preliminară este judecătorul care, în calitate de judecător unic, sesizase Curtea cu cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank (C-132/20, EU:C:2022:235), și că, în ceea ce privește această persoană, menționase deja, în cadrul acelei cauze, îndoielile sale cu privire la faptul că respectă cerințele care permit să fie considerată o „instanță” în sensul articolului 267 TFUE.

- 56 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, pentru a aprecia dacă organul de trimitere în discuție are caracterul unei „instanțe” în sensul acestui articol 267, aspect care ține doar de dreptul Uniunii, și, prin urmare, pentru a aprecia dacă cererea de decizie preliminară este admisibilă, Curtea ia în considerare un ansamblu de elemente precum, printre altele, originea legală a acestui organ, caracterul său permanent, caracterul obligatoriu al competenței sale, natura contradictorie a procedurii, aplicarea de către respectivul organ a normelor de drept, precum și independența acestuia (Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, punctul 66).
- 57 Nu se contestă că Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) îndeplinește ca atare cerințele amintite la punctul precedent din prezenta hotărâre. În speță, Ombudsmanul ridică mai degrabă problema dacă judecătorii care compun completul de judecată al Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) care au adresat Curții prezenta cerere de decizie preliminară îndeplinesc aceste cerințe.
- 58 Or, astfel cum a statuat Curtea la punctul 69 din Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank (C-132/20, EU:C:2022:235), și pentru motivele enumerate la punctele 70 și 71 din hotărârea menționată, în măsura în care o cerere de decizie preliminară provine de la o instanță națională, trebuie să se prezume că aceasta îndeplinește aceste cerințe, amintite la punctul 56 din prezenta hotărâre, independent de compunerea sa concretă.
- 59 Desigur, prezumția prezentată la punctul precedent din prezenta hotărâre poate fi răsturnată atunci când o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată de o instanță națională sau internațională ar conduce la concluzia că judecătorul sau judecătorii care constituie instanța de trimitere nu au calitatea de instanță judecătorească independentă, imparțială și constituită în prealabil prin lege, în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, punctul 72).
- 60 Cu toate acestea, în speță, din moment ce nu s-a adus la cunoștința Curții, nici la închiderea fazei scrise a procedurii, nici, de altfel, la intrarea în faza de deliberare a cauzei, faptul că judecătorii care constituie completul de trimitere ar fi făcut obiectul unei astfel de decizii judiciare definitive, eventualele vicii care ar fi putut afecta procedura națională de numire a acestora nu pot determina inadmisibilitatea prezentei cereri de decizie preliminară.
- 61 Trebuie subliniat totuși că prezumția menționată la punctul 58 din prezenta hotărâre se impune exclusiv în scopul aprecierii admisibilității cererilor de decizie preliminară, în cadrul articolului 267 TFUE. Nu se poate deduce de aici că condițiile de numire a judecătorilor care compun instanța de trimitere permit în mod necesar satisfacerea garanțiilor privind accesul la o instanță judecătorească independentă, imparțială și constituită în prealabil prin lege, în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE sau al articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, punctul 74).
- 62 În sfârșit, trebuie precizat că o apreciere diferită de cea care decurge din cuprinsul punctelor 57-61 din prezenta hotărâre s-ar putea impune în împrejurări în care, dincolo de situația personală a judecătorului sau a judecătorilor care prezintă în mod formal o cerere în temeiul articolului 267 TFUE, alte elemente ar avea repercusiuni asupra funcționării instanței de trimitere din care fac

parte acești judecători și ar contribui astfel la atingerea adusă independenței și imparțialității instanței menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, punctul 75).

- 63 Din considerațiile de mai sus rezultă că cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la fond

- 64 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, prin intermediul întrebării preliminare, instanța de trimitere solicită Curții să se pronunțe cu privire la interpretarea, pe de o parte, a Regulamentului nr. 1083/2006 și, pe de altă parte, a Regulamentului nr. 1303/2013, care a abrogat și a înlocuit acest Regulament nr. 1083/2006, și urmărește să se stabilească dacă aceste regulamente se opun unei legislații naționale potrivit căreia sumele care provin din bugetul Uniunii, primite de un beneficiar al unor programe cofinanțate de aceasta, nu ar putea, în cazul falimentului băncii la care au fost depuse, să fie excluse din masa credală a acesteia.
- 65 Din informațiile de care dispune Curtea reiese însă, în primul rând, că, în timp ce primul și al treilea acord de grant se referă la proiecte sprijinite de FEDR și, respectiv, de Fondul de coeziune, care sunt, așadar, reglementate în special de dispozițiile Regulamentului nr. 1083/2006, abrogat și înlocuit prin Regulamentul nr. 1303/2013, al doilea acord de grant privește un program de dezvoltare rurală susținut de FEADR, reglementat în special de Regulamentul nr. 1698/2005, abrogat și înlocuit prin Regulamentul nr. 1305/2013, precum și de Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193), abrogat și înlocuit prin Regulamentul nr. 1306/2013.
- 66 În al doilea rând, chiar dacă acordurile de grant au fost semnate după abrogarea Regulamentelor nr. 1083/2006 și nr. 1698/2005, intervenită la 1 ianuarie 2014, acestea rămân supuse, în temeiul articolului 152 din Regulamentul nr. 1303/2013 și, respectiv, al articolului 88 din Regulamentul nr. 1305/2013, dispozițiilor acestor Regulamente nr. 1083/2006 și nr. 1698/2005, din moment ce, potrivit indicațiilor care figurează în decizia de trimitere, proiectele care fac obiectul acestor acorduri privesc perioada 2007-2013 și au fost aprobate pe baza Regulamentelor nr. 1083/2006 și nr. 1698/2005 menționate. Pe de altă parte, în măsura în care Regulamentul nr. 1306/2013 nu conține o dispoziție tranzitorie precum articolul 88 din Regulamentul nr. 1305/2013 și în care, în temeiul articolelor 119 și 121 din Regulamentul nr. 1306/2013, Regulamentul nr. 1290/2005 este abrogat de la 1 ianuarie 2014, al doilea acord de grant este supus dispozițiilor relevante ale Regulamentului nr. 1306/2013.
- 67 În aceste condiții, este necesar să se considere că, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 punctul 5, precum și articolele 3, 4, 57, 70 și 80 din Regulamentul nr. 1083/2006, articolele 11, 54, 56 și 58 din Regulamentul nr. 1306/2013, precum și articolul 2 litera (i), articolele 3 și 4, precum și articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, pe de o parte, nu permite unei entități care a primit fonduri în cadrul unor programe cofinanțate de bugetul Uniunii, în cazul în care aceste fonduri au fost plătite într-un cont deținut de o bancă care a fost ulterior declarată în faliment, să obțină excluderea acestor fonduri din masa credală a acestei bănci și, pe de altă parte, nu prevede excluderea respectivelor fonduri din această masă.

- 68 De la bun început, trebuie amintit că activele care ies din bugetul Uniunii și sunt puse la dispoziția statelor membre în temeiul fondurilor structurale și al Fondului de coeziune nu pot fi considerate – odată ce au fost vărsate – active ale Uniunii, în sensul articolului 1 ultima teză din protocol (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2018, Dell’Acqua, C-370/16, EU:C:2018:344, punctul 40).
- 69 În această privință, pe de o parte, Curtea a statuat deja, în ceea ce privește Regulamentul nr. 1083/2006, că plățile efectuate de Comisie în beneficiul statelor membre, în temeiul fondurilor structurale și al Fondului de coeziune, presupun un transfer de active din bugetul Uniunii către bugetele statelor membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 mai 2018, Dell’Acqua, C-370/16, EU:C:2018:344, punctul 39).
- 70 Pe de altă parte, din articolele 34-37 din Regulamentul nr. 1306/2013 reiese că plățile efectuate de Comisie în cadrul programelor de dezvoltare rurală susținute de FEADR implică, la rândul lor, un transfer de active între bugetul Uniunii și cele ale statelor membre.
- 71 Rezultă, în speță, că sumele primite de comună în temeiul acordurilor de grant și ulterior depuse la bancă nu pot fi calificate drept active ale Uniunii, în sensul articolului 1 ultima teză din protocol, care să justifice ca acestea să nu poată face obiectul niciunei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în sensul acestei dispoziții.
- 72 Pe de altă parte, trebuie să se constate că niciuna dintre dispozițiile vizate la punctul 67 din prezenta hotărâre nu impune statelor membre o obligație de a adopta dispoziții naționale care să permită excluderea sumelor din masa credală a unei bănci pentru simplul motiv că aceste sume au fost depuse la această bancă de un beneficiar al unui program cofinanțat de bugetul Uniunii.
- 73 În primul rând, în ceea ce privește articolul 57 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1083/2006, al cărui conținut echivalează în esență cu cel al articolului 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005, trebuie să se constate că din modul de redactare a acestor dispoziții reiese în esență că statul membru sau autoritatea de gestionare se asigură că o operațiune cofinanțată beneficiază în continuare de contribuția fondului în cauză doar dacă aceasta nu suferă, în decurs de cinci ani de la data finalizării, o modificare importantă, pe de o parte, care afectează natura sau condițiile de punere în aplicare a operațiunii și, pe de altă parte, care rezultă dintr-o schimbare în natura proprietății unui element de infrastructură sau din încetarea unei activități de producție.
- 74 Or, existența obligației vizate la punctul 72 din prezenta hotărâre nu reiese nici din acest articol 57, nici din acest articol 72 alineatul (1).
- 75 În al doilea rând, în ceea ce privește articolul 70 din Regulamentul nr. 1083/2006, al cărui conținut echivalează în esență cu cel al articolelor 54, 56 și 58 din Regulamentul nr. 1306/2013, acesta impune statelor membre, printre altele, o obligație de rambursare a sumelor pierdute la bugetul general al Uniunii, atunci când se stabilește că pierderea rezultă din propria culpă sau neglijență.
- 76 Or, existența obligației menționate la punctul 72 din prezenta hotărâre nu reiese din modul de redactare a acestui articol 70 și nici din modul de redactare a articolelor 54, 56 și 58 din regulamentul menționat.

- 77 Pe de altă parte, nu s-a susținut nicidecum că Republica Polonă ar fi săvârșit o eroare sau o neglijență în gestionarea sau în controlul programelor operaționale în cauză, care ar justifica o eventuală aplicare a articolului 70 menționat.
- 78 În al treilea rând, în ceea ce privește articolul 80 din Regulamentul nr. 1083/2006, care echivalează cu articolul 11 din Regulamentul nr. 1306/2013, deși reiese în esență din modul de redactare a acestor dispoziții că beneficiarii unei contribuții publice trebuie să o primească integral, nu este mai puțin adevărat că dispozițiile menționate nu impun, în sine, statelor membre obligația menționată în cuprinsul punctului 72 din prezenta hotărâre.
- 79 De altfel, reiese din constatările factuale efectuate de instanța de trimitere și amintite în cuprinsul punctului 35 din prezenta hotărâre că sumele în cauză au fost plătite efectiv comunei de autoritățile naționale în temeiul acordurilor de grant.
- 80 În al patrulea rând, trebuie arătat că obligația menționată în cuprinsul punctului 72 din prezenta hotărâre nu reiese nici din articolele 3 și 4 din Regulamentul nr. 1083/2006, nici din articolele 3 și 4 din Regulamentul nr. 1698/2005. Astfel, aceste articole se limitează la a enunța, în termeni generali, obiectivele, instrumentele și misiunile fondurilor vizate la articolul 1 primul paragraf din Regulamentul nr. 1083/2006, precum și misiunile și obiectivele FEADR.
- 81 În sfârșit, în al cincilea rând, este necesar să se arate că această obligație nu reiese nici din articolul 2 punctul 5 din Regulamentul nr. 1083/2006, nici din articolul 2 litera (i) din Regulamentul nr. 1698/2005, care se limitează la a defini noțiunea de cheltuială publică.
- 82 Desigur, astfel cum arată în esență instanța de trimitere, o eventuală imposibilitate de recuperare a sumelor în cauză este susceptibilă, în anumite cazuri, să împiedice realizarea obiectivului urmărit de reglementarea Uniunii aplicabilă sau chiar să determine obligația beneficiarului acestor sume de a le rambursa.
- 83 Totuși, această împrejurare nu poate justifica o interpretare a acestei reglementări într-un mod incompatibil cu textul acesteia. În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o interpretare a unei dispoziții de drept al Uniunii nu poate avea ca rezultat să lipsească de orice efect util textul clar și precis al acestei dispoziții. Astfel, din moment ce sensul unei dispoziții de drept al Uniunii reiese fără ambiguitate chiar din modul de redactare a acesteia, Curtea nu se poate abate de la această interpretare (Hotărârea din 25 ianuarie 2022, VYSOČINA WIND, C-181/20, EU:C:2022:51, punctul 39).
- 84 În sfârșit, trebuie precizat că lipsa, dacă este cazul, în dreptul Uniunii, a obligației menționate la punctul 72 din prezenta hotărâre nu aduce atingere eventualei posibilități de a exclude, în temeiul dreptului polonez, sumele în cauză din masa credală a băncii.
- 85 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 2 punctul 5, precum și articolele 3, 4, 57, 70 și 80 din Regulamentul nr. 1083/2006, articolele 11, 54, 56 și 58 din Regulamentul nr. 1306/2013, precum și articolul 2 litera (i), articolele 3 și 4, precum și articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1698/2005 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, pe de o parte, nu permite unei entități care a primit fonduri în cadrul unor programe cofinanțate de bugetul Uniunii, în cazul în care aceste fonduri au fost plătite într-un cont deținut de o bancă care a fost ulterior declarată în faliment, să obțină excluderea acestor fonduri din masa credală a acestei bănci și, pe de altă parte, nu prevede excluderea acestor fonduri din această masă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 86 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

Articolul 2 punctul 5, precum și articolele 3, 4, 57, 70 și 80 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 423/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, articolele 11, 54, 56 și 58 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, precum și articolul 2 litera (i), articolele 3 și 4, precum și articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care, pe de o parte, nu permite unei entități care a primit fonduri în cadrul unor programe cofinanțate de bugetul Uniunii Europene, în cazul în care aceste fonduri au fost plătite într-un cont deținut de o bancă care a fost ulterior declarată în faliment, să obțină excluderea acestor fonduri din masa credală a acestei bănci și, pe de altă parte, nu prevede excluderea acestor fonduri din această masă.

Semnături